

РЕШЕНИЕ

№ 32623

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **9294**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 45в,
ал. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Ю. Д., гражданин на Република Турция, срещу Решение № РПЗТ –
58/15.08.2025 година на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския
съвет на Република България, с което е продължен срока за настаняване в помещение от затворен
тип.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при допуснати съществени процесуални
нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с
което да отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, лично и чрез процесуален представител, поддържа
жалбата. Твърди, че не са налице основания за задържането му.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че решението е издадено
от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила, правилно приложение на
материалния закон и в съответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да
отхвърли жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за

установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, а се и установява от представените писмени документи, че жалбоподателят е осъден в Република Турция и е обявен за национално издирване с цел обезпечаване изтърпяването на наложеното с присъдата наказание „лишаване от свобода“.

Със Заповед № 5401 ПАМ-16/27.01.2025 година на Началника на Гранично полицейско управление - В. на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

На 28.03.2025 година жалбоподателят е подал молба за международна закрила.

С Решение № РПЗТ-26/04.04.25 година на Председателя на Държавна агенция за бежанците жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип. За да постанови този резултат органът е приел, че има опасност лицето да се укрие, тъй като молбата за закрила е подадена след налагане на принудителната административна мярка.

С Решение № 18219/29.05.2025 година, постановено по адм.д. № 4052/2025 година по описа на Административен съд – София-град жалбата срещу Решението е отхвърлена.

Между страните не се спори, че се провежда производство по закрила на жалбоподателя. В хода му са установени фактите и обстоятелствата по молбата, извършена е регистрацията, установена е самоличността на жалбоподателя и е проведено интервю.

С Решение № № РПЗТ – 58/15.08.2025 година на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет на Република България е продължен срока за настаняване на жалбоподателя в помещение от затворен тип.

Видно от Докладна записка от Директора на Дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ за жалбоподателя не е постъпила нова информация, която да обоснове прекратяване на настаняването в помещение от затворен тип.

Между страните не се спори, а се и установява от представените писмени документи, че жалбоподателят е заловен при опит да напусне територията на Република България, чрез използване на неистински документи.

Представен е Договор за наем от 15.05.2025 година, от който е видно, че жалбоподателят е наел недвижим имот с цел обезпечаване явяването си пред органите.

Налице са данни, че жалбоподателят страда от „хемороиди“ като е установено, че предписаното му лечение не е прилагано от него.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, арг. чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ.

В Решението не е посочен периода на задържането. Това нарушение следва да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на жалбоподателя да знае за какъв период от време ще е задържан.

Съдът намира, че от представените писмени документи се налага извод, че не са налице материалноправните основания за издаване на оспореното решение.

Съгласно разпоредба на чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а (задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията) и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие.

Съдът намира, че са налице данни, че жалбоподателят може да се укрие. Същият е пресякъл незаконно държавната граница между Република Гърция и Република България и е направил опит незаконно да напусне територията на Република България.

Доколкото, обаче, двете, посочени в разпоредбата основания са кумулативно необходими и по отношение на жалбоподателя са установени всички факти и обстоятелства не е необходимо задържането му.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РПЗТ – 58/15.08.2025 година на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет на Република България.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ :